

Ferenc és Testvérei

A zalaegerszegi Jézus Szíve Plébánia havilapja

2017. július

200 Ft

Barsi Balázs atya homíliája Jézus Szentséges Szíve ünnepén - Zalaegerszeg, 2017. június 23.

Jézus első ajándéka a Szentlélek

**Főtisztelendő Paptestvéreim!
Kedves Hívek!**

Pünkösdkor az énekeltük a mise kezdetén: „Az Úr Lelke betölti a földkerekséget, s ki mindeneket összetart, annál vagyon a Szó értelme”, a Bölcsesség könyvéből vett idézettel (Pünkösdvasárnapi Introitus – vö. Bölcs 1,7).

Tehát a Szentlélek tart össze mindent és mivel mindent összetart, ezért nála van a Szónak, a Kinyilatkoztatásnak az értelme. Róla mondjuk a Hisekegyben: Szólott a próféták által. Ime, összekapcsolja mindjárt, összetartja az Ó- és Újszövetséget, mert Isten utolsó Szava is tőle van. Ki az az utolsó Szó? Jézus, aki fogantaték a Szentlélektől. Jézus, Isten utolsó Szava a Szentlélekben lett kimondva. Miért az utolsó Szó? Mert ennél többet Isten nem mondhat, hogy emberré lett.

Mi arra szoktunk figyelni, hogy mint mond az Úr Jézus, és mi annak az értelme. Az apostolok is figyeltek erre. Ugyanakkor, nem értettek sok mindent. Akkor értettek meg mindent, amikor eljött a Szentlélek, Jézus föltámadása után, mert megértették Jézust. A Szentlélek azt nyilatkoztatja ki, hogy

kicsoda Jézus. Ezért mondjuk, hogy „mindeneket összetart” és „nála van a Szó értelme.”

Testvérek! Azt halljuk az evangéliumban, hogy „az Ige testté lőn, és közöttünk lakozék.” (vö. Jn 1,14) Úgy is lehetne fordítani, hogy az „Üzenet testté lett.” Tehát amit Isten el akar mondani, az a Minden. Amit nekünk el akar mondani, az nem mondatokban fogal-

mazható meg elsősorban, hanem az a názáreti Jézus.

Ha valaki ezt nem érti meg, ezt az Üzenetet, hogy kicsoda Ő, akkor valószínűleg nem sokra tartja tanítását sem. Jézusban magában is a Szentlélek tart mindent össze. Jézusban a személy, akit hord, a második isteni személy, de valóságos ember is lett. Van teste, elfárad, érzelmei vannak, van emberi értelme és emberi akarata. Ugyanakkor

van isteni értelme, isteni akarat, tehát egy személy birtokolja. Ezt ismerte föl Tamás apostol, és ezt csak egy zsidó mondhatja ki. Mert a pogányok több istenbe hittek. Ha Jézus átmegy a görögökhöz, és csodát tesz, akkor világos, hogy az egyik isten leszállt az Olimposzról. De amikor sebeit megmutatja Jézus dicsőséges testében, és ez a zsidó ember azt mondja, ami tulajdonképpen egy zsidó ember szájából káromkodás: „Én Uram, én Istenem!” (Jn 20,28)

Tehát a názáreti ott van, ahol az Isten. Onnét jött. Isten nincs egyedül: egy Istenség van, egy Mindenhatóság, egy Örökkévalóság, de három valaki birtokolja. Elgondolkodtunk azon, hogy miután ezt Jézus elmondta, hogy ő kicsoda, nem is lehet másképp? Ha Isten egyedül lenne, egy valaki, az lenne az isteni pokol! El tudod azt képzelni,

hogy embert nem láttál soha? Rettenetes! Nem mindegy, hogy melyik istenben hiszünk. Amikor Jézus elmondja az utolsó vacsorán, hogy „én és az Atya egy vagyunk” (Jn 10,30), de két személy és a Szentlélek küldjük, akkor azt mondja, „...most mindent tudtul adtam nektek.” (Jn 15,15) Ez a Minden.

Az egész vallástörténet és filozófia, az ember belső, kimondhatatlan szenvedése nem azon kérdés körül forog, hogy van-e Isten vagy nincs, hanem hogy milyen az Isten belülről. És ezt mi sosem találtuk volna ki, ha a második isteni személy emberré nem lesz, a Szentlélek által. Micsoda mélység! És csak miután felismerték az apostolok, hogy kicsoda Jézus, azután tudták, hogy az amit mond, az minden embernek szól, és pedig nem úgy, ahogy egy vallásalapító, vagy egy filozófus gondolatai. A Szentlélek tartja össze Jézus

személyének ismeretét és a tanítását is.

Keresztény-e az, aki megkérdőjelezi Jézus kijelentéseit? Nem ismeri Jézust! „Aki elbocsátja feleségét és mást vesz el, az házasságot tör.” (vö. Mt 5,32) Aki ezt tovább ragozza, akár püspök, akár pap, az nem veszi komolyan, hogy ki mondta ezt! Ez kinyilatkoztatás! Ez nem megszavazás kérdése! Isten úgy szerette az embert, hogy fölrépítette a szívét, a belső életét. Emberré lett az Isten fia, a Szentlélekben.

A Szentlélek tartja össze Jézusban az emberi természetet és az isteni természetet, és bennünk is. Mert senki sem mondhatja, hogy „Jézus az Úr - vagyis Jézus Isten - csak a Szentlélek által.” (vö. 1Kor 12,3) Tehát ha valaki nemcsak úgy mondja ezt a mondatot, hogy betanulta, hanem halálosan komolyan veszi, hogy a názáreti Jézus Isten,

akkor azt jelenti, hogy ő is részesült az isteni természetben, a Szentlélek által. Mert az állat csak az állatot ismeri fel állatnak. Én az embert tudom csak embernek ismerni. Ha én a názáreti Jézusra azt mondom: te vagy az élő Isten Fia, ez azt jelenti, hogy én is részesültem az istenfiúságban, a Szentlélek által. A Szentlélek tartja össze bennem az istengyermeki természetet és az emberi természetemet. Ő kapcsol engem Krisztushoz. Épp ezért Jézus első ajándéka a Szentlélek.

Amikor megjelenik az apostoloknak, rájuk lehel - ez a teremtetést idézi, amikor Ádámot teremtette Isten - vegyétek a Szentlelket. És amikor a Szentlelket vesszük a keresztség és a hit által, akkor felismerjük, hogy Jézus: Isten és ember. Hogy szavai és ő maga Istennek, az Atyának az üzenete, de azért tudom felismerni, mert én is isteni természetből részesültem.

Testvérek! Lehet, hogy ez a beszéd unalmas meg magas, de ami ez alatt van, az nem kereszténység! Az folklór, és szokások! Nem biztos, hogy csapás az, hogy kiürülnek nyugaton a templomok. Hogy maradhat az benn, aki nem tudja, hogy kicsoda Jézus? S aki nem tudja, hogy mi a keresztség? Hogy Fiának Lelkét árasztotta belénk, és ezért tudjuk azt mondani Jézussal együtt az első isteni személynek, hogy: Abba! Atya!

Tehát aki minden összetart, a Szentlélek, ő nyilatkoztatja ki a Szót, az Üzenetet. S a legvégző összetartás, az Atya és a Fiú között, a Szentlélek a kapocs. Amikor azt mondja: „senki sem

ismeri a Fiút – Szűz Mária sem úgy, ahogy az Atya, az istenség mélységében, - és senki sem ismeri az Atyát csak a Fiú, - a Szentlélekben - és csak az, akinek a Fiú ki akarja jelenteni” (vö. Mt 11,27).

Ezért nevezi a teológia a Szentlelket nexusnak, kapcsolatnak. Az Atya és a Fiú szeretete az egy személy. A szeretet végső soron nem valami érzés, nemcsak jóakarat, hanem az Valaki, aki kiáradt a szívünkbe. Amikor azt mondja az Úr Jézus: „Amint az Atya szeret engem, úgy szeretlek titeket” (Jn 15,9). „Ahogy én szeretlek titeket, úgy szeressétek egymást” (Jn 15,12). Hol marad a Szentlélek? Ő az „amint - úgy.” Az Atya öröktől fogva, a Fiúistent a Szentlélekben szereti. Jézus minket, a Szentlélekben szeret, úgy hogy abba halt bele, hogy kiáraszt-hassa, bűneinket megbocsátva, énünk legmélyére, a harmadik isteni személyt. És itt lefoglalja emberi teremtmőképességünket, hogy egymást, ne a mi kis szűköös lényünkkel szeressük, hanem Isten szeretetével.

Itt mondom: a kis unokád, kis gyermeked mit vár tőled? Azt, hogy egy Isten szeressen általad. Ezért tudja, hogy apa és anya, meg nagypapa és nagymama nem halhat meg. Nincs halál. És akkor is szeretnek, ha rossz vagyok. Rá van állítva az emberi szív, arra, hogy az Istent szeressük. Ez az, ami mindene-
ket összetart! Ez a kereszténység! Nem egy parancs a szeretet, hanem egy teológiai valóság, mielőtt parancs lenne.

A világmindenséget is a Szentlélek tartja össze. Miért? Mert a megtestesülés is a Szentlélek

műve: „fogantaték Szentlélektől.” Márpedig, az egész világmindenséget Isten, karácsony titkában gondolta el. Mert Isten, csak Istent tud szeretni. Ezért ha Isten elhatározta, hogy valaki rajta kívül is szeresse őt, ő meg viszont szeresse, akkor azokat a lényeket fölvette Fiának, az istenfiúságába. Ez a megszentelő kegyelem. Isten nem természetes embereket teremtett - ez a paradicsomi állapot - hanem olyan embert, aki Jézusnak, az eljövendő megtestesült Igének, az istenfiúságába föl van véve, anélkül, hogy tudná. És ezt szakította meg az ember. Tehát az anyagvilág, a csillagvilág így kapcsolódik Istenhez.

Persze, de csak úgy, ha én az Isten Fiában vagyok, aki az Atyáé. Ez a Kinyilatkoztatás, ez a Teljesség! És ennek az értelme a Szentlélekben van, mert Ő tart össze mindent. Mikor Szent Pál azt mondja: minden a tiétek, ti Krisztuséi vagytok, Krisztus pedig az Atyáé. (vö. 1Kor 3,23,) Amikor kimarad a felsorolásból a Szentlélek, akkor van legjobban jelen. Krisztus az Atyáé, a Szentlélekben. Ti Krisztusé vagytok, a Szentlélekben. Minden a tiétek, akkor, ha Krisztusé és az Atyáé vagytok, a Lélekben. Vagyis a világmindenséget összefoglaljuk magunkban. És Krisztusban megszólalunk, és mint Isten, isteni természet részesei, mondjuk az Atyának: Köszönöm Atyám!

Testvérek! Ez a globalizáció! Ez a Mindenek összefoglalása! És figyeljétek meg, minden filozófia, minden ideológia – nem rosszakaratból – szeretne min-

dent együtt látni, de milyen elv alapján? Mindig egy részleges elv alapján lát együtt dolgokat, és ezért széthullik a világ. Nekünk, Isten mélységeit kinyilatkoztató Jézusban kell látnunk Isten belső életét, a mi életünket és az egész világot. És a Szentlélek nem fogja hagyni, hogy ezt az együttlátást elve-szítsük. Az egyházban nem fogja megengedni, hogy valaki úgy hirdesse Krisztust, hogy nem Krisztust magát fogadja el Isten szavának, tehát a megtestesült Istent. Nem lehet Jézus szavait elvonatkoztatni attól, hogy kicsoda az, aki mondja ezt. Akkor nekem szól. És akkor ez a szó, minden emberi szót megelőz. A legszeretettebb lény szavát, aki szól hozzám, megelőzi. Ez tart össze mindent!

Szent Lukács megjegyzi, hogy Jézus abban az órában „fölujjongott a Szentlélekben” (Lk 10,21), és ezt mondta, amit olvastunk az evangéliumban, hogy „mindent átadott nekem az Atya, hogy senki sem ismeri a Fiút csak az Atya és az Atyát sem ismeri senki, csak a Fiú és akinek ki akarja nyilatkoztatni.” (Lk 10,22) Tehát minket Jézus belevisz Isten belső életé-

be, az Ő Atya ismeretében részesít minket, és ezért látunk mindent egybe, mindent!

Kedves Testvéreim! Ez Jézus szívének a titka! Hogy ő kihez tartozik, és hogy minden Őhozá tartozik. Most még jobban érthetőek a Jézus Szíve litániának fohásza: Jézus Szíve - Jézus belső világa - az örök Atya Fiának Szíve. Jézus Szíve, a Szűzanya méhében a Szentlélektől alkotott Szív. Jézus Szíve, Isten Igéjével – Isten Üzenetével – lényegileg egyesített Szív. Jézus Szíve, Isten szent temploma, a Magasságbelinek szent szekrénye, a szeretet lángoló tűzhelye, minden emberi szív központja és királya. Jézus Szíve, amelyben a mennyei Atyának kedve telt, melynek teljességéből mindannyian merítettünk.

Jézus Szíve élet és a szentség forrása. És ezután mondja azt – és ez nagyon fontos – „most jöjjetek hozzám, kik fáradtak vagytok és terhek alatt görnyedtek, és én fölüdítelek titeket.” (Mt 11,28) Amit itt észrevettem, arra egy zsidó rabbi nyitotta fel a szememet, Jacob Neusner, akit idéz XVI. Benedek pápa is, a Názáreti Jézus című könyvében, aki becsületesen beáll a kétezer évvel ezelőtti zsidó testvérei közé, és hallgatja Jézust. Mindazt, amit például hall a szombatáról, és annyira figyel, hogy jobban észreveszi a lényegét, mint a legtöbb katolikus.

Azt mondja, itt nem arról van szó, hogy Jézus egy kicsit liberalizálja a szombatot, nem kell azt olyan komolyan venni. Ha beleesik a szamarad a kútba és kiveszed, akkor gyógyíthatsz

is szombaton, meg mozoghatsz is. Nem. A korabeli rabbik között is volt, aki szigorúbban értelmezte és volt, aki enyhébben értelmezte a szombati nyugalom parancsát. De ahogy hallgatja Jacob Neusner, észreveszi, hogy ez a názáreti az Énjét teszi középpontba, a Tóra helyett. És itt Istenről van szó! Nyugalmat találtok lelketeknek: a szombati nyugalmat Én adom meg. Bevezetek benneteket Isten mélysége életébe. És erre azt monda Jacob Neusner, - amit nem mond ez a zsidó rabbi - nem mondja, hogy az a názáreti káromkodik, nem mondja, hogy egy örült, aki istennek képzei magát, hanem azt mondja: én maradok az örök izraelnek, de te, tanítvány te, Istennek tartod Őt?

Milyen mélységek vannak a szavaiban. Jöjjetek hozzám mindnyájan, akik egy kis fölüdülésre pihenésre, ünnepre, szombatra jöttetek. Az csak előkép volt. Én adom meg a nyugalmat. Azt a szót használja, hogy a szombati nyugalmat, a hitben. Ezért mondja Szent Pál, igyekezzünk bemenni az Isten nyugalmába. Aki valóban hiszi azt, hogy Jézus kicsoda, hogy Jézus szíve valóban a második isteni személy szíve, az belépett Isten nyugalmába. El van intézve az élete. Háboroghat a fölszín, családi gondok, egészség, öregedés, halál. A mélyben csönd van, a mélyben nyugalom van. Minden el van intézve! Minden be van teljesítve!

„Jöjjetek tehát hozzám mindnyájan, akik fáradtak vagytok és terhek alatt görnyedtek, és én nyugalmat adok nektek, nyugalmat talál szívetek” (Mt 11,28). Ámen.

Horváth Jázmin 6. osztályos tanuló

Hittantáborban voltam

Megkezdődött a nyári szünet. Ez nekem azért is nagy öröm, mert részt vehettem a Jézus Szíve Ferences Plébánia hittantáborában. A táborhét témája a rózsafüzér és a Fatimai jelenés volt.

Első nap kialakítottuk a csapatokat, majd elfogyasztottuk a reggelit. Természetesen elmondtuk az étkezés előtti és utáni imát is. Reggeli után Ági bevezetett minket a bábkészítés rejtelseibe és az érdeklődők elkészíthették saját bábjukat is. Sokféle figura állt rendelkezésünkre: volt kislány, kisfiú, bárány, farkas, de akadt köztünk olyan is, aki megpróbálkozott a sarki róka, és uhu készíttéssel. Miután nagyjából elkészültünk a bábokkal, következett a tábornyitó mise, amit Kornél testvér tartott. Az énekkarosok sok szép énekkel dicsérték az Istent. Aki már volt elsőáldozó, áldozhatott is. Mise után folytattuk a bábkészítést és a plébánia Karitászcsoportja ízletes ebédet készített nekünk. Ebéd után elkezdtünk saját rózsafüzért fonní, majd uzsonnáztunk, játszottunk és hazamentünk.

Másnap egy érdekesebb program következett, elmentünk a hottói lovardába, ahol beszélgettünk, lovagoltunk és íjászkodtunk. Helyben fogyasztottuk az ebédünket, ami rántott hús volt rizzsel és uborkával. Amíg a többiek lovagoltak vagy íjászkodtak, mi Norbi vezetésével elkezdtünk beszélni a fatimai jelenésről. Miután mindenki végzett, elgyalogoltunk Hottóról Teskándra, ahol Ili néni fagyizójában mindenki kapott két gombóc fagyaltot.

Busszal visszamentünk a plébániára, ott meguzsonnáztunk, és hazamentünk. Harmadik nap egy gyalogtúra következett, melynek célja az egervári várkastély volt. A túrán nagyrészt a rózsafűzért imádkoztunk, tanulgattuk, megálltunk az útszéli keresztelnél imádkozni, de volt alkalom a beszélgetésre is. Mikor megérkeztünk úti célunkhoz, bejártuk a várkastélyt. Amíg mi „túráztunk” a várban, a „múzeum” szakácsa készített nekünk ebédet: lángost, amit két ízben lehetett megkóstolni a desszert pedig almás és meggyes rétes volt. Utána még játszottunk egy kicsit, majd elmentünk az egervári templomba, ami barokk díszítésű volt. A templomban Egervár polgármestere

ismertette velünk a templom történetét, majd két táboros társunk felolvasta Szent Sebestyén, és Szent Katalin történetét, ami a templom titulusa. Ezek után visszamentünk busszal a plébániára.

Végre eljött a várva várt csütörtök! Reggel elmentünk busszal a termálfürdőbe és egész nap ott, fürödtünk, csúszdáztunk. Két okból is ez a nap volt a többség kedvence: 1. fürdés, 2. pizza ebédre. Miután kellően kifáradtunk, busszal visszamentünk a „kiindulóhelyünkre”.

Pénteken gőzerővel nekiláttunk új bábok gyártásának, valamint a régiek befejezésének, mert az utolsó nap kellett előadnunk egy, a fatimai jelenéssel kapcsolatos történetet bábozással. Ezen a napon részt vettünk a táborzáró szentmisén, ahol Kornél testvér megáldotta a már elkészült sok-sok általunk készített rózsafüzért. Előtte részt vettünk egy akadályversenyen, ami személy szerint nekem nagyon tetszett. Az ebédet ismét a Karitás kedves asszonyai főzték nekünk. Délután eljátszottuk a színdarabot, amit egy kis eső tett érdekessé. Végül minden csapat megkapta a maga jutalmát, és sajnos vége lett a tábornak.

Nekem nagyon tetszett a hittantábor minden programja, jövőre is szívesen eljövök.

im

Mária jelenések az Egyház életében

Szűz Mária figyelemmel kíséri az esendő emberiséget életútján. Bajainkban, nyomorúságainkban újra és újra megmutatja gondoskodó anyai szeretetét. Számtalan alkalommal jelent meg a földkerekség különböző helyein. Sok jelenésről maradtak írásos dokumentumok.

Az egyik legjelentősebbnek tartják Mexikóban a guadalupai jelenést. A spanyol hódítók kegyetlenkedései miatt veszélyben volt az őslakosság, a misszionáriusok munkája pedig csekély eredménnyel járt. Sokat imádkoztak a helyzet jobbra fordulásáért. Ekkor tekintett szenvendő gyermekeire a Szűzanya, és megjelent egy Juan Diego nevű egyszerű embernek. Ez 1531. december 9-én történt, amikor a Szeplőtelen Fogantatás ünnepét tartották.

Kedvesen, becézgetve szólt, vigasztalta a látnokot. Önmagát Szeplőtelen és mindenkor Szűz Máriának és a ti Irgalmas Anyátoknak mondta. Azt kérte, menjen a püspökhöz, és itt, ezen a helyen építsenek templomot.

Az ekkor történt rendkívüli jelenségekre máig nincs természetes magyarázat. Decemberben, télen a hegyen az akkor még ismeretlen rózsza nagy tömegben virágzott. A látnok köpenyén megjelent a Szűzanya képe, amit először a püspök láthatott. Mária köpenyén a csillagok a Mexikó fölötti csil-

lagos eget mintázták. A képen az övnél magzati szívhangok hallhatók ma is. Ezek a szimbólumok meggyőzték az indiánokat, tömegesen vették föl a kereszténységet. Köpenyük, a tilma 8-10 év alatt szétfoszlik, ám a látnok tilmája azóta is teljes épségben megvan.

A jelenések semmilyen új és kötelező tant nem tesznek közzé, hanem csak az Egyház által is jól ismert, ám más törekvések révén háttérbe szorult fontos hittartalmakra hívja fel a figyelmet. Az üzenetek prófétikus jellegűek, amennyiben a kor számára különösen fontos dolgokra mutatnak rá. Aki csak belegondol abba, hogy korunkban mennyire visszaszorult a bűn romboló erejének tudata, aki földidézi az erőszak és a bűnözés terjedését, aligha vitathatja a megtérésre és az engesztelésre való felszólítás időszerűségét.

Szembeötlő az egyes jelenések évének és a világtörténelem rettenetes eseményeinek az egybeesése. A fatimai jelenés 1917-ben egybevág a szekularizáció portugáliai elterjedésével, az I. világháború fordulatával és az orosz októberi forradalommal. A belgiumi Banneux-ban 1933. elején imára hívott: „a szenvedés enyhítése végett jöttem”. Ezek az időpontok a német nemzeti szocializmus felemelkedésével estek egybe, és a II. világháború szenvedéseire utal-

hattak. Ennek nyomán imaegyesület jött létre, amelynek célja a világbékéért való imádkozás. A jelenések üzenetei és szimbolikus nyelve igen gyakran utalnak a Szeplőtelen Fogantatásra, és a Megváltó Édesanyjának bűntől való mentességére, ezért nem csodálkozhatunk azon, hogy az Asszony, akiben Isten létrehozta a kígyóval való ellenségeskedést, különleges módon szólít fel a bűntől való elfordulásra.

A Mária jelenésekben nemcsak a természetfeletti, hanem a jövő is megjelenik ebben a gyakran magába csavarodott világban, a túlságos földhözragadtság felülmúlásában. Ez az oka annak, hogy a Mária jelenések oly erős visszhangra találtak a nép körében.

Minden jelenésnél észrevehető a Szűzanya tapintata. Tiszteletben tartja az embert, a szokásokat, az egyházi előírásokat, és mindig engedelmességet kér a szülők, a plébános és a püspök

íránt. Az Egyház óvatos a jelenések elismerésével kapcsolatban. Figyelemmel kíséri a látókok életvitelét. Vannak ugyanis hamis látókok, képzelgők, és a sátán is tud kiváltani hasonló jelenségeket. A hiteles jelenéseknél a látókok, főleg gyerekek bátran és okosan viselkedtek, és semmiféle fenyegetéstől nem ijedtek meg. Ezek a helyek többnyire nagy zárándokhelyekké váltak. Sok millió

ember megtérésre, belső békére, hitében megerősödéssel jutott. A pápák személyesen is fölkeresnek egy-egy fontosabb helyet, például Lourdes-t és Fatimát. Napjaink kiemelkedő helye Medjugorje, ahol 1981 óta tartanak a jelenések. Az Egyház erről még nem foglalt állást, de a zárándokok nagy száma és a megtérések miatt hiteles lehet. Gyümölcseikről ismerik meg a fát.

„Mária, te vagy a legtökéletesebb teremtmény, melyet Isten keze készített.

Sem a földön, sem az égen nincs nagyobb teremtmény.

A te dicsőség az, hogy segíthetsz rajtunk; nincs nagyobb öröme: mindenki, aki téged hív, Mária, meghallgatásra talál.”

Lucia nővér imádsága

Interjú Székely János szombathelyi megyéspüspökkel

Isten stílusa a jászol és a kereszt

Ferenc pápa június 18-án Székely Jánost, az Esztergom-budapesti főegyházmegye segédpüspökét a Szombathelyi egyházmegye megyéspüspökévé nevezte ki. A kinevezés másnapján kérdeztük a kinevezett szombathelyi püspököt szolgálatáról, terveiről.

– **Hogyan fogadta a kinevezés hírt?**

– Az emberi élet eseményei mögött a Teremtő Isten szándéka rejtőzik. Különös erővel éreztem ezt a kinevezés körüli napokban. Váratlanul több találkozás alkalmával is azzal fordultak hozzám, hogy valaki Szombathelyről vagy a környékéről kért imádságot, látogatást, keresztelőt. A kinevezés napján Hévízgyörkben, egy Szent Márton tiszteletére szentelt régi Árpád-kori templomban tartottam imádságot. A szertartás alatt éppen szemben ültem Savaria szülöttének képével, már azzal a tudattal, hogy az ő egyházmegyéjébe rendelt engem a gondviselés. Az utóbbi időben többször is vezettem az egyházmegyében lelki gyakorlatot, triduumot. Magam is megtapasztaltam, hogy a Szombathelyi egyházmegyének sok nagyszerű papja van. Ez Magyarország egyik legvallásosabb vidéke, amit óriási értéknek tartok. Először is szeretnék személyesen találkozni az egyházmegye papságával. A püspök kötelessége, hogy legalább öt évente felkeresse a plébániákat, magam is nagyon készülök ezekre a találko-

zásokra. Érdekes, hogy a sok gratuláció és imádság mellett az egész egyházmegyből rengeteg meghívást kaptam, aminek nagyon örültem.

Elgondolkodva azon, hogy milyen irányba kell haladnom, arra jutottam, hogy nekem is Krisztus, a Jó Pásztor felé kell lépnem, mert csak akkor tudok a nyájnak utat mutatni, ha az én életem is Krisztus-követő élet. Minden ilyen új küldetés radikális, Istenre mutató életre hív. Örömmel vállalom ezt a szolgálatot, úgy érzem, nagyszerű feladat az, amit most az Egyház rám bíz.

– **Az imént Szent Mártont említette. Önnek mindig is különösen fontos volt a szegények, a kitaszítottak sorsa...**

– Minden püspöknek feladata, hogy foglalkozzon

a szükségét szenvedőkkel, az elhagyatottakkal. Akkor hiteles a kereszténységünk, ha senki sincs kizárva belőle. Én gyerekkorom óta nagyon erős hívásnak, küldetésnek érzem, hogy odafigyeljek a rászorulókra.

– Nemrég különösen sokan voltak Esztergomban a Szombathelyi egyházmegye zárándoklatán, melynek résztvevői Mindszenty József bíboros emléke előtt tisztelegtek. Milyen kötődést érez ehhez az örökséghez?

– Amikor fiatal voltam, nagyon óvatosan beszéltek Mindszenty Józsefről, de azt hamar beláttam, hogy rendkívül jelentős alakja a keresztény katolikus hitnek, valóban vér nélküli vértanú, odaadott lelkű pásztor. Az első külföldi utam során beszereztem az emlékiratait. Mindszenty József Csehimindszenthez, Zalaegerszeghez és Szombathelyhez is kötődik. De az egyházmegyének rajta kívül is nagyon sok lelki forrása van. Például Brenner János vértanú is. Rájuk építeni kell. Gyönyörűnek tartom, hogy Császár István szervezésében olyan sokan eljöttek erre a zárándoklatra.

– Eddigi szolgálatának fontos tényezője volt a lelkipásztorkodás...

– A püspök és a pap életének gerince a szentmise, a tanítás, a gyóntatás és a szentségek kiszolgáltatása. Ezek a jövőben is az életem oszlopai lesznek. Szeretnék a székesegyházban aktívan jelen lenni – gyóntatni, felnőtt katekézist tartani –, közvetlen módon kapcsolatot teremteni az egyházmegye híveivel. Minden püspök egyik legfontosabb küldetése az egyházmegye lelki életének megújítása zárándokutak, találkozók

révén és más eszközökkel. Nagy hívást érzek erre. Mint ahogyan arra is, hogy segítsen a családokat. Ugyanígy szeretném a paptestvéreket is megerősíteni a hivatásukban. Manapság különösen nagy feladat a hivatások ébresztése. Ezért is sokat szeretnék majd tenni.

– Ön a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) Cigánypasztorációs Bizottsága, valamint a Boldog Ceferino Roma Misszió vezetője...

– A romák helyzete a mai Magyarországon óriási nagy kihívást jelent, de nagy lehetőséget is. Csak akkor tudunk örömteli, élhető közös hazát felépíteni, ha segítjük őket felzárkózni a tanulás, a munka és a hit segítségével. Ezt a küldetésemet, az országos cigánypasztoráció összefogását a jövőben is folytatni fogom.

– A kinevezés tükrében meg tud majd felelni korábbi megbízatásainak?

– A feladataim nagy része az egyházmegyéhez kötődött. Igyekeztem felépíteni az esztergomi és a budapesti Gát utcai közösséget. Ezeket, csak úgy, mint az Esztergomi Hittudományi Főiskolán vagy a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Karán végzett tanári munkámat, valószínűleg abba kell majd hagynom.

– Ön az MKPK Caritas in Veritate Bizottságának elnöke...

– Ezt a feladatot a jövőben is el fogom látni. Különösen aktuális kérdés ez, hiszen nemsokára elérkezik a Katolikus Társadalmi Napok rendezvénysorozatának ideje. Ennek az eseménynek, tágabb értelemben pedig a bizottságnak is az a

feladata, hogy az Egyház társadalmi tanítását megjelenítse; rámutasson arra, hogy ez életünk sója és kovásza. Megmutassa, hogy az Egyház az oktatás, a nevelés és a szociális intézmények által milyen módon van jelen a társadalomban.

– Püspöki címerében a betlehemi jászol és a kereszt látható. Tervezi esetleg, hogy változtat valamit a címerén, jelmondatán?

– Nagyon közel áll hozzám az a gondolat, hogy Isten stílusa a jászol és a kereszt. Isten az egyszerűség és az önfeláldozás révén jött a világba, és bennünket is ugyanerre hív. A püspökségemnek ez a vezérfonala, az erőforrása. Én is az egyszerűsögre, az alázatra törekszem, szeretném az életemet széttörni, ezért sem kívánok változtatni a címeren.

– Püspöki jelmondata: „Mindenki Őérte él!” (Lk 20,38)...

– A püspöki kinevezésem napján elhangzott evangéliumból való Jézusnak ez a különleges mondata. Két jelentése is van. Egyrészt arra utal, hogy Isten számára minden emberi személy végtelen érték. Jézus arra hívja fel a figyelmet, hogy Isten Ábrahám, Izák és Jákob Istene, vagyis ők nem haltak meg, mert Isten örök szeretettel szereti őket. Ez a szál sohasem tud elszakadni. Neveink örökre beírattak az ő nevébe. Isten örök életre teremtett bennünket. Ebből a szeretetből lett a világ, őérte vagyunk, ő a kezdet és a vég, a beteljesedés. A másik aspektus, hogy mindannyiunk élete Isten szeretetéből lett, és afelé tart. Ez az emberi élet nagy íve: a Teremtő kezéből az atyai ház felé tartunk. A püspök ezen az úton segít mindenkit. Feladata, hogy feltárja ezt a titkot annak is, aki esetleg nem ismeri, hogy mindenki

rádöbbsenjen: ő is szeretetből van, és arra született, hogy odaadja az életét.

– Egy feladat örömteli kihívásokat jelent, lehetőséget nyújt újfajta találkozásokra. Emellett azonban másoktól el kell majd búcsúznia...

– Természetesen fájdalom elszakadni az eddigi munkámtól, az emberektől, a közösségektől. Az életem Budapesthez és környékéhez kötődött, ez fog megváltozni. Ugyanakkor az emberi életnek része a töredékesség, a végesség. Együtt haladunk az úton, egy darabig segítjük egymást, de a közös célunk, hogy az életünket Isten szeretetének adjuk át. Köszönök minden segítséget, szeretetet. Nagyon sok kincset kaptam az Esztergom-budapesti egyházmegye közösségeitől, mindezt magammal fogom vinni. Remélem, hogy jól végeztem a szolgálatomat, és sok embert sikerült Krisztushoz vezetnem. Arra kérek mindenkit, hogy imádkozzon értem továbbra is.

Fotó: Merényi Zita
Baranyai Béla, Kuzmányi István/Magyar Kurír

Székely János 1964. június 7-én született Budapesten. Az érettségi után az Esztergomi Hittudományi Főiskola, majd Budapesten a Pázmány Péter Hittudományi Akadémia hallgatója, majd 1987 és 1991 között a Cremisan-Betlehem-i Saint Paul's Theological College növendéke. 1995-ben licenciátusi fokozatot szerzett Rómában, a Pápai Bibliikus Intézetben, majd elkezdte a doktori kurzust. 1997-ben szerzett PhD fokozatot a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Karán.

1991-ben szentelték diakónussá Jeruzsálemben, majd ugyanebben az évben részesült a papszentelésben. 1991 és 1993 között káplán Érsekudvarhelyen. Római tanulmányai után 1996 és 1998 között Budapesten a Rózsák terén plébánoshelyettes. 1998 és 2001 között plébános Budapest-Széchalmon, 1999-től Hidegkúton is. 2001 és 2005 között spirituális a budapesti Központi Papnevelő Intézetben. 2005–2006-ban a budapesti Örökimádás-templom igazgatója. 2006 és 2007 között plébános Esztergomban a Szent Anna-plébánián. 2006-tól az Esztergomi Hittudományi Főiskola rektora. 2007. november 14-től az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye segédpüspöke. Püspökké szentelése 2008. január 5-én volt Esztergomban.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Cigánypasztorációs Bizottságának vezetője, a Caritas in Veritate Bizottság elnöke, valamint tagja az Oktatási, a Hivatásigazgató és a Felnőttképzési Bizottságnak. 2010-től a Magyarországi Keresztények és Zsidók Tanácsának elnöke.

Hirdetések

- Július 23-án, vasárnap 11.00 órakor Ebergényben Szent Jakab búcsúi szentmise lesz.
- Július 26-án, szerdán 9.00 órakor az Olai temető kápolnájában Szent Anna búcsúi misét tartunk.
- Július 30-án 11.00 órakor Szentersébethegyen misézünk.
- Augusztus 2-án, szerdán Angyalos Boldogasszony ünnepén ferences búcsú és Családi Nap lesz.
- Augusztus 5-én, szombaton Havas Boldogasszony ünnepén 11.00 órakor szentmise lesz Szentersébethegyen, melyet Szentségimádás követ.

Anyakönyvi hírek júniusban

Kereszteltek:

Gyarmati Bernát, Oszlányi Baltazár,
Szolnoki Mirabella Mária, Tóth Sophia May,
Czernó Hanna, Beke Oliver Ivan, Sziva Balazs,
Sziva Lili Erzsébet, Tóth Mátyás, Orbán Péter,
Dormán Flóra Anna, Tóth Milán Ádám,
Bene Bálint, Sebestyén Eszter, Peti Jónás Bence,
Novák Olivér Miklós, Ollár Zalán,
Pintér Zsombor Ádám, Varga Zalán

Házassultak:

Kovács Krisztián – Takács Judit,
Bene Tamás – Hári Beatrix,

Csulics András László – Horváth Zsófia,
Gáspár Norbert – Boncz Edina,
Gergely Gábor – Cziráki Georgina,
Dukai Péter – Nagy Adrienn

Elhunytak:

Vörös Antalné/Dancsák Erzsébet, Szalay Tivadar,
Horváth György, Végh Miklós Péter,
Horváth Mártonné/Tankovics Rozália,
Dr. Tóth László, Dr. Kovács József,
Merényi Ferencné/Varga Mária,
Kokas Józsefné/Bekk Margit, Barátkai Géza,
Nagy Lajos, Czobor Lajos, Schreiner László

Plébánia iroda nyitva tartása:

Hétfő: 8.00-11.00 és 14.00-16.00
Kedd: 8.00-11.00 és 14.00-16.00
Szerda: 8.00-11.00 és 14.00-16.00
Csütörtök: 8.00-11.00 és 14.00-18.00
Péntek: 8.00-11.00
Telefon: +36 (92) 315-143
E-mail: zala@ferencesekzeg.hu
web: www.ferencesekzeg.hu

Ferenc és Testvérei

A zalaegerszegi Ferences Plébánia havilapja
8900 Zalaegerszeg, Gasparich u. 1.

Felelős Kiadó: Fr. Ocsovai Grácián OFM
Szerkesztés, kivitelezés:
Szulyovszky Endre, RITEND Bt.

Ára: 200 Ft

Megjelenik minden hónap második vasárnapján.

web: www.ferencesekzeg.hu